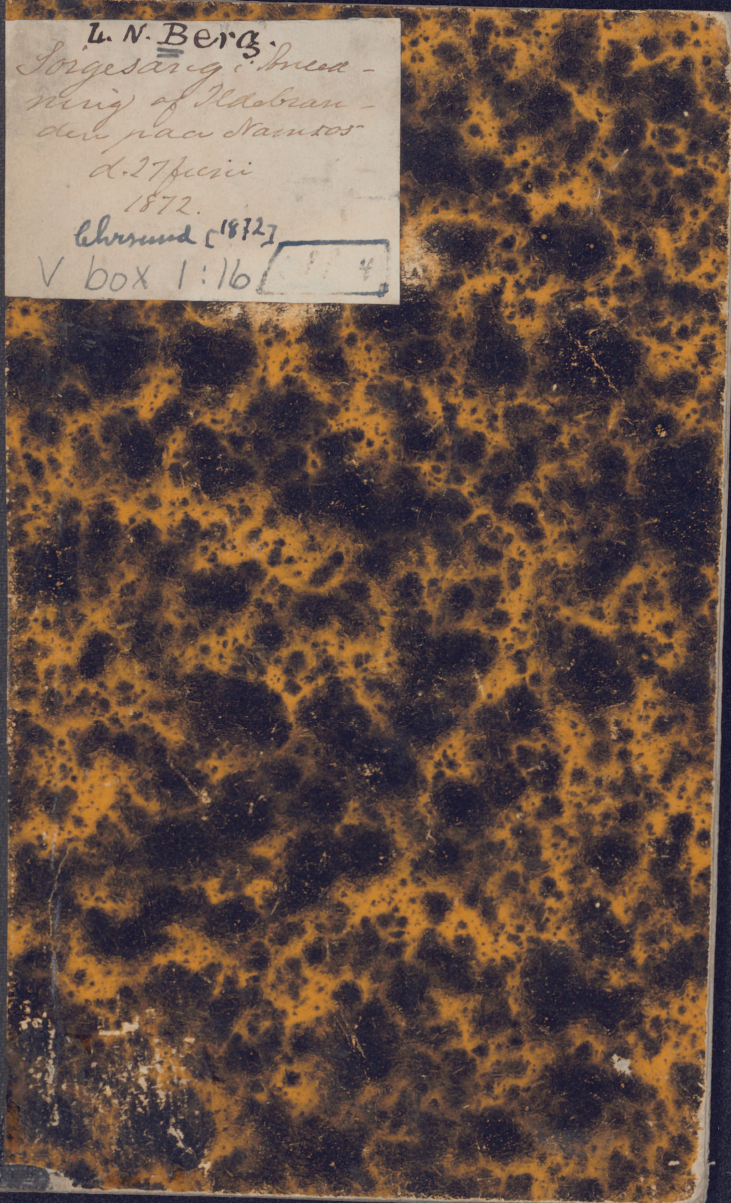
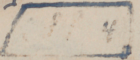

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

L. N. Berg.
Logesang, Mea-
ning of Malayan-
del paca Kamsoo
d. 27th Dec
1872.
Almond [1872]
V box 1:16

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

Honoresvects

En Sørgelæng

i Anledning

den store Ildbrand

som overgik

Ladestedet Namsos,

den 27de Juni 1872,

ved hvilken Ulykke 95 Huse foruden Brygger og Pafboder
i et Tidrum af 4 Timer blev et af Ilden jebnet Grus.

Forsattet af Ludvig N. Berg.

Liljebø hos Bogtrykker Berg i Christiansfund,
Dvregade.

V box 1:16 [1872]

1. I Benner dyrebare! Betænk hvor godt det er
At altid tage vare, Dg Herren have kjær,
Thi snart kan Faren heude, Dg vi bedrovet staa;
Han da sin Hjælp vil sende, Dg Trost derved vi faa.

2. Fornødig en Ulykke Hjemføjte Namsos By
Den mange håardt vil trykke, Dem har ei Hus og By,
Endel har derved mistet Sin Penge og sit Gods,
Skønt tappert dem nok kjempet At modstaa Farens Trods

3. En Ildbrand hjemføjte Det vakre Ladested,
Dg Alt hvad Ilden mødte, I Hast blev styrket ned,
En Østenvind der blæste Dg Ilden greb om sig,
Der fandt ei noget Fæste, Den var ustandselig.

4. De faa Brandsprøiter sattes I kraftig Virksomhed,
Snart Vand de monne fattes, Dem rømme maa sit Sted
Med Hast sig Ilden sluged, Fra et til andet Hus,
Dem før hinanden sluged, Nu ligger i et Grus.

5. Sa Bryggerne paa Stranden Den samme Skjebne faa
At bli et Kov for Branden Dg op i Luer gaa,
En Galeas antæntes Indbord var Penge bragt,
I Hast den nu opbrændte Dg Alt blev ødelagt.

6. En Fjebmandsbod der brændte, Hvor der var
henlagt Krudt,
I Luften strax den sprængtes, Med et forskæd'ligt Slud
I Hast nu over Baagen Brandstumper kastes hen
Dg slufs antændte Stogen; Hvor frygteligt min Ven.

7. Selv Kirken maatte bukke For Ildens Flammehav
Den stod der som en Duffe, Nu er en Aftegrav,
Sa mange ved den Branden sit ret et Sorgens Bud,
Men godt Folk brug Forstanden Dg bed til Herren Gud

8. Exempler vi vel have Paa Bonnens store Magt,
Naar vi i Biblen blade Dg giver nøie agt,
Hvem hjalp Profeten Daniel Da han blandt Løver var,
Det vist var Gud Imanuel Som hørt hans Bønner har.

9. Sa mange vil vist klage, At de sit Gods har mist,
Naar Herren sit vil tage, Hvad skal jeg kalde mit,
Thi Nøgne er vi skabte Dg i en Riste bars vi bort,
Det som vi kalder vores Det er vel laante Gods.

10. Tænk om den Ildbranden Indtruffet nys for Sul,
Hvor skulde dade Arme Har søget Ly og Skjul,
Da maatte Sne og Kulde Dg slarpen Norden Bind
Har Tudet paa vor Kude Dg jaget Folket ind.

11. Nu dem sig haver feiret Ved Veiens Bredder op,
Men mange fik vist feiret En Faste i sin Krop,
For Fødemidler brændte Aldeles uden Bræk,
Thi ingen paa dem tænkte Dg søge faa dem væk.

12. Som oftest det sig hender I sliq Omstændighed,
At man kun søger redde Sin Peng' og Herlighed,
Thi vi er saa indtagen Udaf det Jordist Guld',
At vi det ei vil miste, Selv udi Dødens Stund.

13. Saa snart nu Faren spurgtes, Til fjerne Ste-
der hen,
Da manges Sjæl vel rørtes, Dg Gaver bragtes dem,
Selv Militair-Ungdommen, Paa Stentjærs Gærplads,
Sir omtrent 70 Daler Til den brandlidte Plads.

14. Nu Nøden monne være Afhjulpen for en Tid,
Tak dem I Godtsfolk kjære, For der's Barmhertighed,
Tænk det nu Gud mon være, Som rørte Hjerterne saa
At der en Skjærv vil yde Til dem som brandlidt gaa.

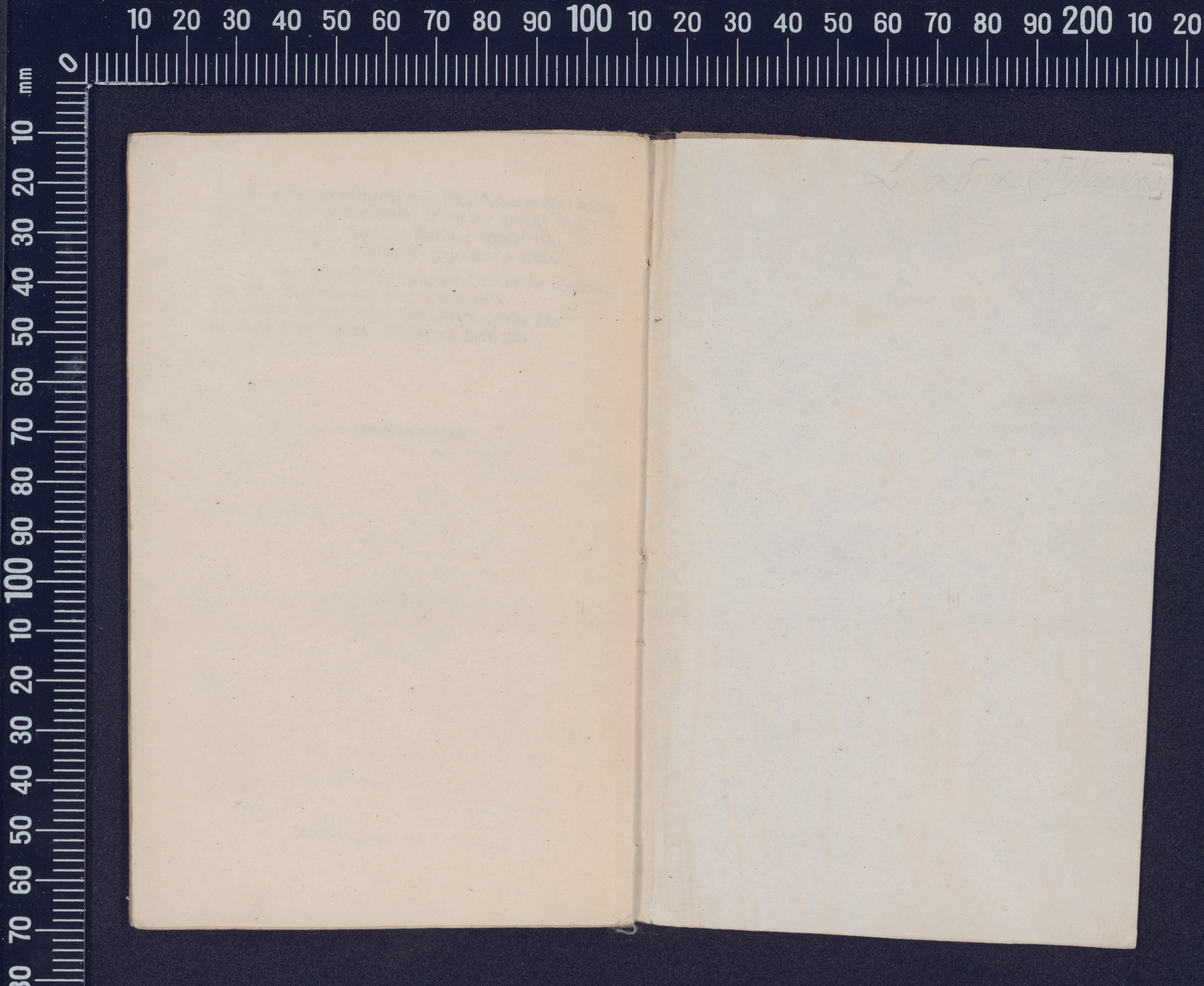
15. I Ketten blev befundet At Ilden kom derved,
En Gut Fyrstikker tændte, Dg samme kastet ned,
Snart Flisene antændtes Dg Gutten løb sin Bei
Istedetfor at varsle, Han ud paa Gaden fløi.

16. Hvor mænggang har ikke Ildsvaade steet derved
At Børn med en Lændstikke, I Gulvet har sig lagt,
Og Huset snart i Luer Og Børnene brændt ind,
Naar vi paa dette tænker, Vi gysse maa i Sind.

17. Det Stedets Folkemængde Var vel et Tusinde,
Der Alle blev befængte Med Overtusufelse,
Da Raabet Ildløs høstes Nok Ingen tænkte paa
At Døen skulde styrtes, I Røg og Luer gaa.

L 28 x 6 [unclear]

